

НАПЪЛНО УВЕРЕНИ

Дейвид Уилкерсън

25 Май 2009

„Зная в кого съм повярвал и съм уверен, че Той е силен да опази до онзи Ден онова, което съм Му поверил.“ (2 Тимотей 1:12)

Това са думите на умиращ човек. Те бяха отправени от апостол Павел към ученика му - младия служител Тимотей. По-късно в същото писмо, Павел му оставя следните тежки думи: „Защото аз вече ставам възлияние и времето на отиването ми наближи. Аз се борих в добрата борба, пътя свърших, вярата опазих“ (4:6-7).

Въпреки че Павел адресира тези думи към Тимотей, посланието му говори на всеки Христов слуга, изправен пред голямо страдание. Помислете за контекста: в зенита на собствените си мъчителни изпитания, в момента на смъртта, Павел беше абсолютно уверен в Божията любов към себе си. Нещо повече - той беше убеден в способността на Бог да „опази онова, което съм Му поверил“, въпреки всички доказателства за обратното.

Възлюбени, съвета на Павел е към онези Божии воители, които ежедневно са блъскани от сатанинските сили, водят гореща духовна битка и търпят големи трудности. Как можа Павел да говори толкова убедено за Божията вяност по време на изпитанията си? В какво точно относно Господ беше убеден той, което да роди толкова силна вяра?

Павел никога не говори за нещата, които беше „поверил на Бог до онзи ден“. Можем само да предполагаме кои са те. Но, както и Павел, така и ние трябва да сме напълно убедени за Божията вяност да опази онези неща, които ние сме Му поверили. Всъщност, за да можем да се изправим пред изпитанията си в тези трудни времена, има някои неща относно Господ, в които трябва да сме напълно убедени.

1. Трябва да сме напълно убедени, че нищо не може да ни отдели от Божията любов в Исус Христос.

Павел писа до църквата в Рим: „Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.“ (Римляни 8:38-39)

Преди да направи това смело изявление, Павел зададе въпроса: „Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, или страх, или гонение, или глад, или голота, или беда, или меч?... Но във всичко това сме повече от победители чрез Този, който ни е възлюбил.” (8:35, 37)

От въпроса му става ясно, че определя мисията на Сатана в тези последни дни – да пречи на Божия народ да ходи в Неговата голяма любов. За съжаление, много хора в църквата днес са слепи за тази измама на врага. Мнозина живеят в пълно неведение, че той им е попречил да познаят и да се радват на Божията любов към тях.

Не ме разбирайте погрешно – никога не трябва да се страхуваме от неприятеля. Но ще продължим да губим, ако не внимаваме с ловките атаки на Сатана към вярата ни. Павел знаеше колко е важно да избличава измамите на дявола. Само когато идентифицираме тези атаки срещу вярата ни, ще можем да кажем като Павел: „Защото съм убеден, че нищо – нито лъжа, нито измама, нито обвинение, могат да ме отделят от Божията любов, която е в Исус Христос.”

Трябва да знаем, че в тези последни дни Сатана е решен да затвори всяко водено от Святия Дух служение и да повали всяко победоносно водено от Духа Божие дете. Той се цели не само в онези на амвона, но и във всеки, чиято вяра е ефективна срещу царството на тъмнината.

През последните няколко години в мен нараства усещането, че страданията и мъките на Божиите избраници днес са по-големи от всичко, което Христовата църква някога е преживявала.

Божиите праведници винаги са се сблъсквали с мъката. Евреи 11 глава говори за това. А сега, казва Библията, Сатана е побеснял срещу църквата, защото знае, че времето му изтича: „Дяволът слезе при вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време.” (Откровение 12:12)

Господ Исус Христос вече е на прага. И така, със силен гняв, врага на душите ни е дошъл да се опита да измами Божиите избраници. Точно в този момент, цели легиони сатанински пратеници правят всичко възможно да обезкуражат и унищожат Божиите избраници. Павел свидетелства за огнените атаки в собствения си живот, като заявява: „Сатана ни попречи.” (1 Солунци 2:18)

През миналия век, Т. Остин-Спаркс писа за битката на дявола в последното време. Този благочестив служител видял, че „много неща са ограничени, задържани, парализирани от Сатана. (Много християни) не са в състояние да действат, да изпълнят служението си... поради пречки от Сатана.”

Както и Павел преди него, така и Остин-Спаркс предупреди Божиите хора да внимават с атаките на дявола. Той увещава вярващите да се молят Бог да свали Сатана от високото място, от където „обвинява братята”.

Вярвам, че тази молитва е в сърцето на всеки християнин, на когото Сатана препречва пътя. Такива вярващи познават от опит войната, която врага води срещу онези, които живеят според святия призив на Христос.

Разбрал съм, че главна мишена на Сатана са Божиите ходатаи.

Какво е ходатай? Накратко, това е някой, който взема нуждите и бремето на другите и се моли за тях. Такъв слуга никога не спира да ходатайства за Христовата църква или за някой, когото Господ е вложил в сърцето му.

Във всяко време Бог е поставял ходатаи на фронтовата линия, за да се борят срещу началствата и властите на Сатана. Днес, тези духовни войници могат да се срещнат във всяка нация и има причина, поради която ги наричат „молитвени воители“. Много хора, които пишат до служението ни, описват интензивната духовна битка в живота си.

91 годишен ходатай ни писа следното: „Чувствам се облекчен като знам, че служих (на Господ толкова дълго), въпреки всичко, през което преминах. Слаб съм физически след години на страдание, натоварен с грижите и изпитанията на хората. От четири годишен обичах да се моля за другите и го правех. Бях ходатай през всичките тези години... Взимам обратно територията, която Сатана се опитва да ми отнеме, молейки се в Духа... и получавам нова сила.“

Цял живот този светия е приемал сериозно призива на Юда: „Но вие, възлюбени, като изграждате себе си върху своята пресвята вяра и като се молите в Светия Дух, пазете себе си в Божията любов“ (Юда 20-21). Посланието към онези, които водят духовна битка е ясно: „Изградете се във вяра. Пазете се в Божията любов.“

Обърнете внимание, че Юда подчертава в думите си, че трябва да се молим в Светия Дух.

Абсолютно невъзможно е да изградим вярата си чрез човешка сила и способности.

Без Светия Дух, просто не сме в състояние да опазим себе си в познанието и сигурността на Божията любов към нас. Не можем да се мерим със силите на тъмнината. Дори и да решим, не можем просто да вдигнем щита на вярата, за да угасим огнените стрели. Имаме нужда от Светия Дух, за да ни даде сила във всичко.

В тези времена на изпитания, запаметяването на библейски стихове не е достатъчно. Познавах човек, чието познание върху Божието Слово беше толкова дълбоко, че го наричаха „ходеща Библия“ - можеше да цитира цели книги от Словото. Но по време на едно голямо изпитание в своя живот, той изостави вярата си. Както свидетелства Павел: „буквата убива, а Духът оживотворява.“ (2 Коринтяни 3:6)

За съжаление, твърде много християни, които твърдят, че са изпълнени с Духа, просто не се обръщат към Святия Дух по време на страданията си. Те не знаят почти нищо за мира и утехата Му, при положение, че ролята Му е да ни даде тези неща. Такива вярващи не са се научили изцяло да зависят от Духа, вероятно защото никога не са били напълно убедени в нуждата си от Него.

Един от проблемите е, че много християни налагат йерархия в Троицата, убеждавайки ни, че: „Бог Отец е пръв, Исус Христос е втори, а Святия Дух трети.”

Нищо не може да е по-далеч от истината. Святия Дух сам по себе си е самата същност на Бог и ние трябва да Му се покланяме и покоряваме.

След като бях пастор в продължение на 22 години, стигнах до заключение за ролята на Святия Дух в живота ни. Накратко – научил съм се никога да не се опитвам да съветвам наранен вярващ, без първо да се помоля Святия Дух да събори цялата сатанинска опозиция. Всеки последовател на Исус трябва да разпознава опитите на дявола да му попречи да познава Божиите обещания. Едва тогава аз съм в състояние да се моля с този човек за това Святия Дух да отвори сърцето му, за да получи Божията любов.

Може да съм в състояние да цитирам огромен брой стихове от Библията, които имат приложение в ситуацията на този човек. Мога и любящо, състрадателно да съчувствам в болката му и да направя всичко, за да привдигна духа му. Но той трябва да познава от опит уверението за любовта и утехата, които Святия Дух може да му даде.

Всеки, който някога е обичал Исус е трябвало да вика към Духа за сигурност, за да бъде напълно убеден. Същото важи и за Божията църква в битката на това последно време. Всеки светия трябва да знае от Духа, че Бог не му е ядосан, че Господ не го е изоставил, и че Исус се вълнува от всичките му чувства и болки.

2. Трябва да сме напълно убедени, че Бог вярно възнагражда онези, които усърдно Го търсят.

„А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото, който идва при Бога, трябва да вярва, че Той съществува и че възнагражда тези, които Го търсят.” (Евреи 11:6)

Има периоди, когато много от нас се борят, за да уловят вярата. Всички ние желаем да заявим Божиите обещания, не само за наша утеха и благословение, но и за да можем да Му угодим. Искаме вяра, която носи Божията слава.

Поради тази причина, ние често се смущаваме, когато молитвите ни остават без отговор. Започваме да подлагаме вярата си на съмнение, като се чудим: „Толкова слаба ли е вярата ми в Господ? Твърде бавно ли вярвам? Защо небето изглежда затворено за молитвите ми? Поклатил ли съм се някак си? Не съм ли достатъчно ревностен? Има ли зъл корен на неверие някъде в сърцето ми?”

Винаги толкова силно се опитваме да повярваме и да угодим на Господ с правилния вид вяра, че пречим на собствената си, като я съдим. Сега, след повече от 60 години служба за Бог, искам да ви кажа какво за мен е правилна вяра:

- Това означава да се държиш здраво за Божиите обещания, когато няма физическо доказателство, че се изпълняват.
- Означава да вярвам на Святия Дух да опази душата ми в мир, убеден, че Бог върши всичко за мое добро.
- Означава да си почиваш в думите на Павел: „Но знаем, че всичко съдейства за добро на тези, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение.” (Римляни 8:28)

Известният стих на Павел за „всичко съдейства за добро” ще изпитва вярата ни отново и отново през целия ни живот.

Доста често за невъоръженото око обстоятелствата изглеждат много лоши. Въпреки това, във всеки момент от изпитанието ни работи вечната действителност. Бог придвижва всички към Своя план за животите ни.

Знаем, че беше така с патриарх Йосиф. Този човек преживя десетилетия на непрестанни изпитания, които изглеждаха като чиста трагедия, докато накрая „думата му (на Бог) се изпълни” (Псалм 105:19). До този момент обаче, „словото на ГОСПОДА го изпитваше.” (същия стих)

Можеш ли да кажеш като Йосиф и апостол Павел, че „всичко съдейства за добро”? Душата ти убедена ли е, че Божието провидение някак си изработва плана си за твоя живот?

Вярваш ли, че някъде в болката ти, в безкрайното ти страдание, загубата на скъпоценните ти мечти, надежди и цели, през цялото време Бог те е водил по-дълбоко в Себе Си? Че в неизмеримата Му любов, Той те води към награда в този живот, както и във вечността?

Господ ни казва в Евреи: „Защото се нуждаете от търпение, така че след като извършите Божията воля, да получите обещаното.” (Евреи 10:36)

Бог никога не обещава в Словото Си повече, отколкото може да направи. Това е нещо, което Аврам разбра в самото начало на вярата си. Павел казва за него: „Не се усъмни в Божието обещание чрез неверие, а се укрепи във вяра, като отдаде слава на Бога. И като беше напълно уверен, че това, което Бог е обещал, Той е силен и да го изпълни.” (Римляни 4:20-21)

Чрез вярата си, Аврам „отдаде слава на Бог”.

Както Аврам, така и ние отдаваме слава на Бог, когато напълно прегърнем всяко Негово обещание.

Когато всичко в живота ни е наред, е лесно да кажем: „Бог може да направи всичко!“ С лекота убеждаваме другите, че Бог ще отговори на молитвите им. Можем уверено да заявим, че Господ винаги държи на Думата Си.

Но, когато всичко около нас започне да се развива против изпълнението на Божиите обещания и всички физически доказателства изглеждат по-скоро като Божия гняв, отколкото като награда, Святия Дух се надига в нас с думи на утеха:

„Дръж се. Вярвай Му! Не си отделен от Божията любов. Той работи във всеки момент от ситуацията ти. Така че – не се поклащай, нито залитай. Вместо това, стани и се бори в добрата битка на вярата.“

Оставям ви с този силен пасаж, написан от апостол Павел, който ни напомня за безкрайната Божия вярност при всякакви обстоятелства, във всеки момент от изпитанията ни:

„Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, или страх, или гонение, или глад, или голота, или беда, или меч? Както е писано: „Заради Теб сме убивани цял ден; считани сме като овце за клане.“

„Но във всичко това сме повече от победители чрез Този, който ни е възлюбил. Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.“ (Римляни 8:35-39)

Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Fully Persuaded](#) / [Напълно уверени](#)